

Naslouchání - slovo, které se častěji objevuje ve veřejném prostoru a bez něhož by neexistoval vnímavý občan a sílicí občanská společnost. Headhunter Jan Bubeník, student listopadu '89, má krásnou definici a pokud se naplní, můžeme takovou kvalitu naslouchání považovat za druh **daru**. Zní prostě: **Naslouchání je přirozený záměr pochopit, porozumět, aby se například udělal rozumný kompromis, aby se mohly zakopat sekyry a krev se jednou provždy „vsákla“ do země.** V tichu se zeptejme: nasloucháme sobě? Co se proměňujeme, pokud nasloucháme? Jak upadáme, když nenasloucháme či nasloucháme pouze sobě? Nasloucháme rodičům? Pokud co se promění, pokud náš hlas pronikne do naší mysli, co se stane, pokud ne? Nasloucháme partnerům, přátelům? Jak se náš život změní, když ano? O co se ochudíme, když ne? Nasloucháme politikům? Je vhodné jim naslouchat? Není někdy naslouchání přijímáním jedu? Nasloucháme Bohu? Jakou kvalitu života má odezva, pokud opravdu nasloucháme? Co nás to stojí? Musíme občas zapřít sami sebe?

Dialog o naslouchání jako daru byl pořízen v roce 2018.

<http://ipkid.cz/wp-content/uploads/2020/09/Bubeník-Jan-Dar-naslouchání-2018.mp3>